

„Kérjétek és adatik néktek, keressetek és találtok, zörgetsetek és megnyittatik néktek. Mert aki kér, mind kap, aki keres talál, és a zörgetőnek megnyittatik.”

Máté 7:7-8

Ebben az igeversben **mindhárom cselekvés az imádságról szól**: a kérés még csak szó, a keresés már tetteket jelent, ám a zörgetés egészen konkrétan, egészen arcátlanul az ajtó előtt történik.

Azonban nem mindenki tud kérni. Mi kell ahhoz, hogy valaki kérni tudjon? Találjátok ki a következő igaz történetből.

*Valaki szorongva ül a lelkipásztorral szemben és elmondja: tele van félelemmel, mert hamarosan életének egy fontos kérdése fog eldőlni, és ettől függ, hogyan alakul tovább a sorsa. Ez a döntés azonban nem az ő kezében van. Ő szeretné, ha így meg így történne, de ki van szolgáltatva nem éppen jóindulatú embereknek. A lelkipásztor megkérdezi: **elmondta ezt már Istennek? Nem. Akkor nem kellene most elmondanunk? Isten minden ember szívét irányítani tudja, neki mindenre van hatalma, és szereti azokat, akik hozzá fordulnak, Ő mindig a javunkat akarja.** Az illető csak néz, nem mozdul. **Akkor imádkozhatunk? Mire megkeményednek az arcvonásai, felugrik, és azt mondja: mit képzelsz magad? Koldus vagyok én, hogy könnyörögjek?***

Ahhoz, hogy kapjunk, bizony kérnünk kell. Ahhoz, hogy megnyittasson, zörgetnünk kell, Isten ajtaján. De sokan rosszul állnak Isten elé. Mert rosszul kér az, aki mindig csak kér! Rossz az a kapcsolat, amiben mindig csak az egyik fél az, ami ad! Rossz az a kapcsolat, ha egy gyerek, csak akkor szalad édesapjához oda, ha valamit akar! **Kérni lehet bármit, de megrendelni nem.**

Van egy másik feltétele is a helyes imádságnak: **a bizalom.** Ez nem követelődik, nem megrendel, hanem miközben kér, elhiszi azt, hogy Isten szereti őt és a javát akarja. A helyes imádság ott kezdődik, hogy odaadom magam Istennek. Hiszen megbízni azt jelenti, hogy nincsen titkom a másik előtt, hogy bármit elmondhatok neki, és azt is, hogy tudom: engem szavak nélkül is ért. Azt is tudom, hogyha bármit sajnálnék tőle, azzal csak magamat szegényítem meg.

„Koldusként róttam a falut, ajtóról ajtóra járva kéregettem. Hirtelen, felsejlő álomként jelent meg az utca végén az aranyhintód. Izgatottan találgattam, ki ülhet benne? A királyok királya? És ébredezni kezdett bennem a remény. Véget érnek most majd nehéz napjaim, olyan alamizsnát adsz, amely egy életre jólétre változtatja nyomorúságomat...

És akkor megállítottad mellettem a kocsit. Rám tekintettél, arcodon mosollyal szálltál ki. Éreztem, maga a boldogság közeledik felém. De te kinyújtottad a kezed és azt kérdezted:

- Mit ajándékozol nekem?

Micsoda királyi tréfa, gondoltam, egy koldustól koldulni?! Zavarba jöttem, tétován álldogáltam előtted, aztán belekotortam a tarisznyámba, és az egyik rizsszemmet a markodba tettem.

Mily leírhatatlan volt a csodálkozásom, amikor este, tarisznyámat kiürítve a sok kacat között ráleltem arra a rizsszemre, színarannyá változott. Keserű sírásra fakadtam, és kimondhatatlanul sajnáltam, hogy nem volt elég bátorságom mindenemet Neked adni...

Mennyire megdöbbenő ez a történet: ahelyett, hogy Isten adna, még ő kér. De pontosan az derül ki a történetből, hogy bizalom nélkül, Isten nem tudja megáldani kéréseinket. Amennyit odaadok, Isten annyit tud arannyá változtatni. Ha pedig bizalmatlanul és követelőzve kérek, úgy, hogy nem adok semmit: akkor én magam fogok csalódni a legjobban, mert nem kapok semmit.

Tehát akkor, hogy igaz az Ige, amit olvastunk: „Mert aki kér, mind kap, aki keres talál, és a zörgetőnek megnyittatik”? Úgy, hogy az kap, aki bizalommal kér, az talál, aki tudja kit kell keresnie, és annak nyittatik meg, aki tudja, melyik ajtón kell kopogni.

FELADAT: Vegyetek elő sok gyöngyöt és egy hosszú zsinórt. Mindenki mondjon valamit, amit az elmúlt héten Istentől kért és kapott. Majd fűzzön fel egy gyöngyöt a zsinórra!

IMÁDSÁG

Szerető Mennyei Édes Atyánk! Köszönjük, hogy te arra biztatsz minket ezen a reggelen, hogy bátran mehetünk hozzád, bátran kérhetünk, kereshetünk és zörgethetünk nálad. Jó nekünk úgy állni eléd, hogy tudjuk: vársz és örömmel meghallgatod kérésünket. Jó ebben a biztonságban élni. Köszönjük, hogy sokszor rácsodálkozhattunk már arra, hogy te sokkal többet és sokkal jobbat adsz nekünk, mint amit valaha is kértünk, kérhettünk volna. Köszönjük, hogy velünk vagy és segítesz a mindennapokban, a tanulásban és otthon is. Atyánk! Taníts meg arra, hogy az imádság lényege az, hogy tökéletesen megbízunk benned. Ezért kérünk, taníts meg arra, hogy ne csak kérjünk, hanem mi is mindent odaadjunk neked, mert ezen van a te áldásod! ÁMEN

ÉNEK: <https://www.youtube.com/watch?v=W2xj6v2AiIQ>

Kapcsolódj be az imaláncba te is! <https://pray.777blog.hu/hu/>